

V c
2444

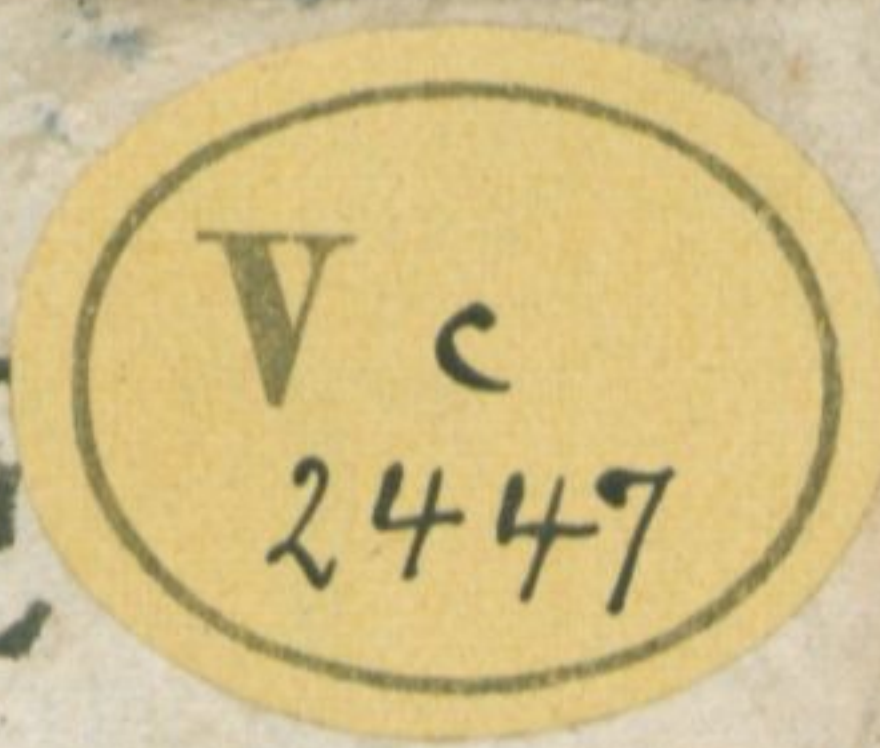

h.v.

h. 26/24.

22

INCLITI, E
CELSISSIMA STIRPE, PRÆ
CLARISSIMAQVE INDOLE
Principis,
DOMINI AVGVSTI,

*Ducis Saxonie,
Landgraviij Turingie,
Marchionis Misnie,*

Sacratissimorum Electorum,

CHRISTIANI F.
AVGVSTI N.

AD
Academiam Vitebergensem
accessus,

AB

ADAMO THEODORO SIBERO,
Professore Eloquentiæ,
Gratulatione exceptus,

Die XI. Cal. Maij.
MDCI.

Typis Gronenbergianis.

Quoniam primū de tuo, Princeps AUGUSTE,
in hanc Academiam adventu exauditus ru-
mor esset, haud sanè dici potest, quid ille o-
pinionum excitârit. neque verò necesse ha-
beo in cuiusquam sensum inquirere: satis sit fateri
de me ipso. cogitabam, rumor est, sed sine argu-
mento, sine ratione, non alio quàm rumore nun-
cio: id quod accidere quotidie nō ignorabam. nunc
quum ipsa res consecuta sit, non possum facere,
quin, in exoptata quidem, sed non æquè sperata re,
totus exultem. atque utinam verba mihi suppete-
rēt, quibus exprimere tantæ rei genus possem: pro-
fectò ostenderem, nihil à multis annis factum esse
illustrius, nihil quod magis bono publico fieri po-
tuerit. ac primū tibi, Princeps celsissime, Domi-
ne clementissime, qua debeo, & valeo, animi ve-
neratione, optima & secundissima quæque precor
ac voveo, Deūque præpotentem oro, ut numi-
ne suo & ineuntis hujus ætatis, & totius vitæ tuæ
instituta ac rationes pietate solidatas, doctrina cō-
firmatas, sapientia perfectas, omni denique virtu-
te animi, corporis, & fortunæ cumulatas, sanctas,
& augustas esse perpetuò jubeat: deinde Academiæ
nostræ, ipsique Reipub. plurimū gratulor. quis
enim aut tam sui nescius, aut rerum omnium tam
imperitus est, quem lateat, quantum commodi ex
literato & cordato Principe ad Rempublicā rede-

at? nam qui existimant optimarum artium ac lin-
guarum cognitionem ad quemvis potius de plebe
& privatum, quàm ad illustres genere & dignitate
personas pertinere: nã illi in fœdissima sui ipso-
rum, ac præstantiæ illius humanæ ignoratione ver-
santur, nihil aliud meriti, quàm ut cum sententia
sua è vitæ civilis communiione in ultimæ solitudi-
nis barbariam deportentur. cujus rei quò minùs
vel rationes plures allegare, vel auctoritates lauda-
re, vel commemorare exempla instituum, facit,
qui omnium & exemplorum vim, & auctoritatum
pondera, & rationum momenta unus facilè obti-
net, Alphonsus Rex Siciliae. is enim, negante auli-
co, nescio quo, literas decere virum principem,
dixisse fertur, eam vocem bovis esse, non hominis.
ô sententiam plùs quàm humanam! ô iudicium
planè divinum! & cum Rege dignum, tum Rege
Alphonso longè dignissimum: qui usù videlicet ac
facto expertus esset, quantum Centauri ejusmodi
bruta vox ab humano, & in homines imperio ab-
esse deberet: dignus ipse Alphonsus non regno uni-
us insulæ, sed omnino imperio, quà ambit ocea-
nus, orbis universi. bono igitur & salutari tuo, tu-
orùmque auspicio contigit, Princeps AUGUSTE,
ut à teneris statim annis ad ingenii & doctrinæ cul-
tum adhibereris, ut te non solùm hominem, & inter
homines esse recognosceres, sed etiam hominibus
aliquan-

aliquando præfuturum animadverteres : quarum rerum commodæ & felices tractationes non magis sine instructo doctrinis & prudētia animo esse possunt, quàm absque collustrante aërem lumine, ut dicere solebat Aristoteles, inoffensæ atque expeditæ progressionis. jam verò de hac Academia quid dicam? est illa quidem per se, vel divinis parentum, & gentiliū tuorum, ac tuis meritis, vel incomparabili doctissimorum, atque in omni disciplinarum genere, quæ fando nominari possunt, eruditissimorum, quibus à prima origine unicè semper floruit, copia ac proventu, ubique terrarum, quàm magnus est hïc orbis Christianus, celeberrima: tamen nescio quid rari & insoliti cumuli etiam nunc à novo illo præsentia tuæ accessu exspectat. etenim si reguli alicujus, ut hoc etiam latinè dicam, neque opibus magnificentissimi, & genere certè atque natalibus extranei commoratio in studiis non parum momenti afferre consuevit Academia illius nomini, in quam ipsum propensio ad loci genium appulit: qua tandem celebritate, qua dignatione, gratia, & autoritate hoc Athenæum cohonestari statuendum est ex ejus Principis commercio literario, qui ita hospes est, ut dominus sit, ita alumnum agget, ut nutritorem ac parentem agnoscamus: qui fortunæ muneribus opulentissimos dynastas, naturæ dotibus summos principes, animi bonis reges

A 3. ipsos

ipſos æquare videtur: cujus tanta & dignitas & in-
doles eſt, ut de eo nobis ſumma omnia atque ingē-
tia augurio certiffimo polliceamur. atque hæc pu-
blica cauſſa: quid noſtra, ut ſic dicam, privata, hoc
eſt, Collegii philoſophici? tantò ſcilicet æquius eſt,
nos opportuniffimam eam ob rem gaudere, quan-
tò propiùs Philoſophiæ exiſtimationem ea res at-
tingit. eſt enim hæc in naturæ penetralibus ſanci-
ta, & in artium æmulationibus repræſentata lex,
ut omnium rerum, tum quæ ab illa procreantur,
tum quæ ab his perficiuntur, certa initia, juſtæ pro-
greſſiones, ſtati fines ſint, quibus unumquodque
ſuis partibus ac numeris compleatur. itaque ut il-
la hominem niſi per debita incrementa & ſpatia ad
perfectam ætatem non perducit: ſic iſtæ, quemad-
modum ſuis primordiis atque acceſſionibus con-
ſtitutæ ab initio ſunt, ita iſdem deinceps primor-
diis & acceſſionibus artifices ſuos efficiunt: cujus
generis in univerſo diſciplinarum ambitu, quantus
quantus eſt, Philoſophia una eſt & parens, & ma-
giſtra. quocirca, Princeps AUGUSTE, & tuæ æta-
tis captus, indoliſque cultus is eſt, ut in primis ele-
mentis ea, quod facis, fundamenta eruditionis ja-
cienda tibi ſint, quibus poſtea majorum doctri-
narum ſubſtructiones, ipſumque prudentiæ ac ſalutis
publicæ ſaſtigium imponatur. jure quidem. non e-
nim excolendi ingenii modus & ordo alius eſt, in
princi-

principalis, alius in plebeia, ac tenuis sortis homi-
nibus: neque eruditioni solidæ robur suum consta-
re potest, cui non constiterit rectæ institutionis ra-
tio. quod utinam facere non tam paucis in mentem
veniret: multis omnino partibus melius præclari-
usque humanis cum rebus ageretur. at nunc ple-
runque, ut quisque nostrum à bonis literis, latinis
& græcis, remotissimus, à philosophia autem alie-
nissimus, atque etiam averissimus est: ita maxi-
mè aptissimos nos censemus, qui ad sanctissimas
gravissimasque tum disciplinas capeffendas, tum
res tractandas accedamus. verùm neque huic voto
spes, neque locus querelæ relictus videretur, nisi
quantum desperationis ex hujus offensione suscipi
solere scirem, tantum fiducia ex illius recreatione
præsumi posse viderem. quis enim non ea cogitati-
one consolandum se statuat, futurum, ut rectius in
posterū atque perfectius consulat suis & publicis
rationibus studiorum alumna natio ex equite pari-
ter & plebe, quum audiat, ac propè videat, te ta-
lem Principem, illa stirpe, illa indole, ita nunc in ru-
dimentis tenuioris literaturæ versari, ut progressu
& ætatis & industriæ cum ad optima maxima in
amplissimo illo divinæ humanæque doctrinæ ac sa-
pientiæ censu pervenire, tum etiam aliorum in hoc
genere facultatis censorem gravissimum agere pos-
sis? id quod Deus immortalis, fons & caput omnis
sapien-

sapientia, bonitatis ac iustitia, ratum esse etiam
atque etiam iubeat. atque haec mihi in mentem in
praesentia venerunt, quum gratulationis officio fun-
gi apud te, Princeps AUGUSTE, vellem: in quo ne-
que muneris mei partes, qui essem vestrae & ditio-
nis civis, & Academiae Professor, negligere, & satie-
tatem ac molestiam orationis verbosae effugere de-
bui. quae si exactioribus iudiciis dictionis Latinae ap-
paratu minus satisfecerit; at affectu Germanae ac
debitae pietatis suae hunc saltem fructum ferat sedu-
litatis, ut tibi, Princeps AUGUSTE, animum no-
strum virtutis ac laudis tuae cupiditate ac studio
mirifice flagrantem interea approbet, dum pra-
conem etiam & praedicatorum aliquando,
si tantum a tenuitate nostra exspe-
ctandum sit, ostendat.

etiam
em in
o fun-
o ne-
ditio-
fatie-
e de-
æ ap-
æ ac
fedu-
n no-
udio
ræ-

ULB Halle 3
004 778 200

f

V017

h. 26, 24.

22

INO

CELSISS

CLAR

DOM

Sacrat

ADAMO

SGH

LE

RÆ

LE

TI,

im,

RO,

V c
2447

